

Sygnatura akt II K 542/12

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Jolanta Broniewicz-Kotowska

Protokolant: Magdalena Lis

przy udziale Prokuratora: Małgorzaty Abramczuk Prokuratura Rejonowa dla Wrocławia Krzyki Zachód

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2013r. we Wrocławiu

sprawy

**M. P.** syna J. i B. z domu P.

urodzonego (...) we W.

oskarżonego o to, że

w dniu 20 maja 2012 r. we W. przy skrzyżowaniu ulic (...) z Drukarską kierował samochodem marki (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. mając 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, jednocześnie nie stosując się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Oławie sygn. akt II K 808/10 z dnia 27.10.2010r. na okres 2 (dwóch) lat, (obowiązującego od:12.06.2010r. do 12.06.2012r.)

**tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk**

\*\*\*\*\*

I. uznaje oskarżonego **M. P.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 178a § 1 i 4 kk. i za to na podstawie art. 178a § 1 i 4 kk skazuje oskarżonego na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art.70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 4 (czterech) lat;

III. na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych po 10 złotych każda;

IV. na podstawie art.42 § 2 kk, 43 § 1kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

V. na podstawie art. 49 § 2 kk w zw. z art.39 pkt. 7 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 300 (trzysta) złotych ;

VI. na podstawie art 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania od 20 maja 2012r. do 21 maja 2012r., przyjmując dzień zatrzymania za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny po dziesięć złotych każda;

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 164,95 zł, zwalniając go od opłaty w sprawie

## UZASADNIENIE

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 19 października 2010r. oskarżony M. P. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Oławie, w sprawie o sygnaturze akt II K 80/10 za czyn z art. 178a § 1 kk, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono warunkowo na okres próby 2 lat. Orzeczono przy tym wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat, poczynając od 12 czerwca 2010r.

dowód: - odpis wyroku k. 19

W dniu 20 maja 2012r. oskarżony M. P. wspólnie z kolegami M. L. i R. S. postanowili wybrać się na spotkanie towarzyskie, które miało się odbyć przy ulicy (...) we W..

Mężczyźni pojechali tam razem, samochodem marki F. (...) należącym do oskarżonego, użytkowanym na co dzień przez R. S.. Kierowcą był wówczas R. S. .

Na miejscu oskarżony i M. L. spożywali alkohol. Po upływie około godziny uczestnicy spotkania podjęli decyzję o zakupie alkoholu. Do pobliskiego sklepu pojechali samochodem oskarżonego R. S. i M. L.. Tam świadek S. spotkał znajomego, który namówił go do napicia się alkoholu. R. S. telefonicznie poinformował oskarżonego, iż pozostawi samochód obok sklepu ponieważ nie może już być kierowcą.

dowód: - wyjaśnienia oskarżonego M. P., k.13, 60;

- zeznania świadka R. S. k. 71-72

- zeznania świadka M. L. k. 71

Będący pod wpływem alkoholu oskarżony podjął decyzję o konieczności przepakowania swojego samochodu. Oskarżony około godz. 23:00 udał się na miejsce postoju auta i ruszył nim ulicą (...) w stronę ulicy (...) we W.. Natężenie ruchu było w tym czasie niewielkie.

W dniu 20 maja 2012r. służbę w patrolu zmotoryzowanym w okolicy ulic (...) we W. pełnili Funkcjonariusze Ł. R. i Ł. M..

Funkcjonariusze ci zatrzymali do kontroli kierującego samochodem F. (...) oskarżonego M. P.. Od oskarżonego czuć było silna woń alkoholu, został zatem poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne wyniki badania wykazały wynik 0,86 mg/l i 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Policjanci ustalili przy tym , iż oskarżonego obowiązuje zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. M. P. zachowywał się spokojnie

Oskarżonego zatrzymano.

dowód: - wyjaśnienia oskarżonego M. P. k.13, 60,;

- zeznania świadka Ł. R., k.4, 60-61.

- protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2;

- świadectwo wzorcowania k. 3

-protokół zatrzymania k. 4

Oskarżony M. P. jest kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu.

Oskarżony nie posiada stałego zatrudnienia – utrzymuje się z prac dorywczych, osiągając dochód w kwocie 600 złotych miesięcznie. M. P. mieszka wspólnie z ciotką, której pomaga w opiece nad 90 letnim dziadkiem.

Oskarżony nie leczył się w przeszłości neurologicznie, psychiatrycznie bądź odwykowo.

M. P. był uprzednio karany sądownie za czy podobny.

dowód: - wyjaśnienia oskarżonego, k.13,60;

- dane o karalności, k. 16

- odpis wyroku k. 19

- wywiad kuratora sądowego k. 68-69.

Zarówno w stadium postępowania przygotowawczego jak i jurysdykcyjnego oskarżony M. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony, przyznając się do popełnienia zarzucanego mu czynu, skorzystał z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień.

W postępowaniu sądowym oskarżony po raz kolejny przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a nadto wyjaśnił, iż przed zatrzymaniem zamierzał tylko przepakować auto, przejechał odległość około 400 metrów, korzystając z małego natężenia ruchu.

dowód: - wyjaśnienia oskarżonego M. P., k.13, 60;

### **Sąd zważył co następuje:**

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, zdaniem Sądu wina i sprawstwo oskarżonego, jak i okoliczności popełnienia przez niego zarzucanego czynu, nie budzą jakichkolwiek wątpliwości.

Formułując powyższe stanowisko Sąd oparł się przede wszystkim na spójnych, jednolitych i w ocenie Sądu wiarygodnych wyjaśnieniach samego oskarżonego M. P., który przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu w całości, a nadto szczegółowo opisał okoliczności kierowania samochodem osobowym.

Wyjaśnienia te znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadka Ł. R. oraz towarzyszących oskarżonemu M. L. i R. S..

Mając na uwadze, iż zarówno wyjaśnienia oskarżonego jak i zeznania wyżej wymienionych świadków są konsekwentne, spójne i logiczne, a nadto zważywszy, iż wzajemnie się one uzupełniają, tworząc tym samym pełny opis przebiegu zdarzenia, Sąd dał wiarę powyższym dowodom w całości nie znajdując jakichkolwiek powodów do kwestionowania ich prawdziwości bądź wiarygodności.

Ustalając wysokość stężenia alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu Sąd w pełni dał wiarę wynikom przeprowadzonych przez funkcjonariuszy Policji badań, potwierdzonych protokolarnie.

Kierując się dyspozycją art. 115 § 16 k.k., zgodnie z którą stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm<sup>3</sup> wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, Sąd uznał, iż

oskarżony w dniu 20 maja 2012 roku kierował samochodem osobowym będąc w stanie nietrzeźwości, wypełniając tym samym ustawowe znamiona występku określonego w art. 178 a § 1 k.k.

Nie budzi przy tym wątpliwości fakt działania oskarżonego w warunkach opisanych normą § 4 art. 178 a kk. M. P. czynu tego dokonał będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, nadto w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych- co wynika wprost z treści załączonego do akt sprawy wyroku Sądu Rejonowego w Oławie.

Uznając sprawstwo i winę oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu, Sąd uznał, iż karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, będzie kara pozbawienia wolności w wymiarze dziesięciu miesięcy.

Dochodząc do powyższego przekonania Sąd w pierwszym rzędzie kierował się określonymi w art. 53 k.k. dyrektywami wymiaru kary. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, jednoznacznie przemawia za orzeczeniem wobec niego tak określonej kary. Kara pozbawienia wolności, jako jedyna z katalogu wymienionego w sankcji art. 178 a § 1 k.k., jest bowiem w stanie spełnić wszystkie stawiane jej cele wychowawcze i zapobiegawcze, kształtując przy tym w społeczeństwie przekonanie, iż nietrzeźwych kierowców spotyka surowa, a przede wszystkim sprawiedliwa kara.

Jako dodatkową okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił fakt, iż oskarżony decydując się na prowadzenie pojazdu, posiadał pełną świadomość pozostawania w stanie nietrzeźwości.

Rozpatrując okoliczności łagodzące Sąd w pierwszym rzędzie zważył na postawę oskarżonego, który zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego przyznał się do kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości oraz wyraził szczerą skruchę i żal. Opisana wyżej postawa oskarżonego, w ocenie Sądu wskazuje, iż zarzucany mu czyn miał, mimo wcześniejszego skazania, jednak incydentalny charakter.

Opisana postawa oskarżonego, oceniana łącznie z jego pozytywną opinią środowiskową, zachowaniem tuż po popełnieniu występku, w ocenie Sądu uzasadnia przekonanie, iż oskarżony mimo szczególnej sytuacji nie popełni w przyszłości przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji i będzie przestrzegał porządku prawnego. Formułując przytoczoną wyżej pozytywną prognozę kryminologiczną, Sąd zastosował wobec oskarżonego instytucję warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 4 lat , który pozwoli na prawidłową weryfikację zachowań oskarżonego.

Warunkowo zawieszając wykonanie orzeczonej kary, Sąd skorzystał z uprawnienia określonego w art. 71 § 1 k.k. i wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych, określając wysokość stawki na kwotę 10 zł. Orzeczenie powyższej grzywny ma na celu w szczególności zapobieżeniu powstania u oskarżonego poczucia bezkarności, a nadto przyczyni się do podkreślenia funkcji represyjnej kary.

Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd w myśl art. 33 § 3 k.k., kierował się sytuacją finansową oskarżonego oraz posiadanymi przez niego możliwościami zarobkowymi.

Uznając, za konieczne dodatkowe jeszcze wyeksponowanie represji o charakterze fiskalnym dla celów wychowawczych, Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 300 złotych.

Mając natomiast na uwadze dyspozycję art. 42 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres czterech lat. Długość powyższego środka karnego stanowi wypadkową wysokości ujawnionego u oskarżonego stężenia alkoholu oraz pozytywnej prognozy kryminologicznej wyrażającej się w przekonaniu, iż M. P. nie popełni w przyszłości przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Mając na uwadze przytoczone wyżej argumenty Sąd uznał, iż uniemożliwienie oskarżonemu prowadzenia pojazdów mechanicznych w okresie czterech lat, będzie wystarczające dla spełnienia celów zapobiegawczych i wychowawczych. Sama zaś konieczność zapewnienia środkom karnym funkcji represyjnej,

nie może w ocenie Sądu, przysłać obowiązku uwzględnienia na etapie wymierzania tychże środków, osobistych warunków i właściwości sprawy oraz indywidualnych okoliczności danej sprawy.

Kierując się treścią art. 63 § 1 i 2 k.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary grzywny okres jego zatrzymania w sprawie, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równoważny jest dwóm stawkom dziennym grzywny.

Oceniając sytuację rodzinną i finansową oskarżonego, Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania wobec niego instytucji zwolnienia od ponoszenia kosztów związanych z procesem.

Wobec powyższego Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa przedmiotowe koszty w całości zwalniając go jednak od opłaty w sprawie, miarkując w tym zakresie możliwości finansowe i skalę obciążeń oskarżonego.